

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petítor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentelen leveleket
csak ismert kezektől toga-
dunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ és a „Kanizsai járási községi és körjegyzők egyletének“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Halottak estéje.

„A szárnyas idő hirtelen elrepül
S minden műve tűnő szárnya körül lebeg,
Minden csak jelenés, minden az ég alatt s,
Mint a kis nefelets, enyész.

Igy ir Berzsenyi, a halhatatlan emlékü ódaköltő a mulandóságról s igazat kell neki adnunk, ha akár magunk földi életét, akár a nagy minden-
séget tekintjük.

Enyészetről beszél a mult, enyészetet hirdet a jelen, enyészetet jósol a jövő. Maghaltak apáink, meghalunk mi, meg fognak halni, kik még ezután születnek. Csak az időt nem tudjuk, mikor... A szomorú mulandóság bizonytalan órájáról szól az irás eme sora: „Ma él az ember, holnap hült helye; ma van, holnap hire-nyoma vesze.“ (Sir. fia 9. 12.) Amit csak látunk a nap alatt, mind-mind mulandóságunkat juttatja esztünkbe. Míg a közvetlen környezetünket képező elemek, mintha csak összeesküdtek volna ellenünk, mindannyian a szomorú enyészetnek symbolumai. Ég a tűz, világít a fálya fénye, akárcsak az emberi élet viruló tavasza; hamuvá válik a tűz, kialszik a fálya fénye, mintha csak mondaná: „nézd oh ember, így fogynak életed napjai, mignem elszakad annak fonala; tested por és hamuvá válik.“ A föld, melyen járunk kelünk, arra a nagy közös koporsóra emlékeztet, melybe egykor mindannyian be fogunk zárni. Mulandóságunkat zúgja fülünkbe a levegő sebes futása, mit közönségesen szélnek nevezünk; oly gyorsan repülnek viszontagságos éltünk percei, amily sebessen ragadja magával a szél a fölkapott tárgyakat. Ugyancsak ezt a szomorú képet tárja elénk a most haldokló nagy természet letarolt mezőivel, sárguló leveleivel. Halkan zúgva sir az őszi szél, hervadt leveleket szórva a kopár terekre, fájó hangja pusztulást beszél. Rét, erdő, liget elvesztette már üde, zöldelő életét. Kertjeink virágaira már-már ráfujta a kiméltlen ős zordon lehelletét.

A „Zalamegye“ tárcája.

Szép asszony játéka.

A fejét oda hajtotta a kerevet egyik támlájára, hogy nagy, fekete hajának hullámzó hajfürtjei leomlottak egészen a földig. Picike, apró lábcskáit pedig, melyeken két aranyos papucsot táncoltatott, a közel álló zsolyére helyezte s azután villogó, sötét szemével nézte a mellette ülő fiatal ember halovány arcát.

Csupa ketteskén voltak a selymes tésekben.

Az asszony, a nélkül, hogy tekintetét elfordította volna az ifjúról, lassú, érzéketlen hangon kérdezte tőle: — Mondja csak Ödön! szeretett maga már igazán, őszintén, szenvedélyesen valakit?

— De asszonyom...

— Nos? Mi régi ismerősök, jó barátok vagyunk.

Isméri viszonyaimat, kedélyvilágomat; tudja, hogy ez a fény, aranyos pompa, egy üres szívet takar. Hát én miért nem tudhatnám, hogy maga mit érez, hogyan gondolkozik?

Gömbölyű, kék eres karjait, melyeknek rózsaszínű bőrén keresztül látszott a forró vér lázas keringése, oda nyújtotta az ifjuhoz s annak kezét a szívére vonta.

— Hallja, milyen nyughatatlanul dobog ott bent valamí?

— Az enyém már kifáradt asszonyom s megszakadni készül.

— Tehát szeretett?

— Egy elérhetetlen vágyat, az örök sóvárgást és örök kárhózatot hordom a lelkemben, asszonyom. Szerelmet, amelynek nincs reménye.

A szép asszony még közelebb hajolt az ifjuhoz, hogy mámoros, kábító lélekzete felégette annak homlokán a pirt.

— S a kit szeret?...

Az részvétlenül nézi szenvedésem; a kiut, mely örüléssel fenyeget, s nincsen egyetlen szava, egyetlen

De nemcsak most ősszel, hanem nyáron át is láthatunk tüneteket, melyek erőszakos pusztulásról beszélnek. Ha a vihar kiméltlen keze gondosan ápoló virágaink közül egyet is leszakít, vagy megsebez, elszomorodva nézzük hervadásnak induló leveleit; ha csendes alkonyaton az ég ragyogó csillag táborából egy fényes pont ívet hasítván az ég gyémántos boltozatán, mérhetetlen magasból a földre aláhull: önkénytelenül is elszorul szívünk s mintegy felfedezni véljük a Gondviselés intó kezét, miszerint senki sem lehet biztos a halál kiméltlen kaszája előtt.

Noha uton-utfélen a halandóságra emlékeztető képekkel találkozunk, mégis az emberiség nagy része hideg közönyösséggel, hogy úgy ne mondjuk, érzéketlenséggel halad a biztos sir felé.

Van egy hivatalos nap a kath. egyházi évben, mely, míg egyfelől szeretett elhunytjaink iránt érzett kegyelet lerovására, másrészt arra is felhív bennünket, hogy ne feledkezzünk el biztos halálunknak bizonytalan órájáról.

Ez a nap halottak napja, melynek előestéjén szokatlan kép tárul elénk. Tarka tömeg hulláulzik a temetőben; akinek nem jutott koszoru életében, annak megadják az élők haláluk után. Alkonyat felé megkondulnak a harangok és méla búsan zengő szavukkal összegyűjtik a hiveket a templomban felállított gyászravatal köré. Felhangzik a gyászhymnus, kísérve az orgona méltóságteljes akkordjaitól; a gyászmelodióba belevegyül a kegyeletes hívők néma zokogása, halk sóhajtások között tör ég fel a jámbor ajkáról a kívánat: „Adj Úram örök nyugodalmat nekik!“ Sok szemben csillog a kérlelhetlen halál okozta vezteség bánat könnyje; sok hegedező seb vérzik újra az emlékek felidézése által, melyek az élöket a temető némi lakósaikhoz fűzik.

Az áhitat végeztével újból megszólalnak a harangok érelyelvi s amint a reszkető hangok egymásba olvadnak, meg újra szétválnak, szorongó érzések neheznek a szívre, mintha csak mondanák: „Memento mori.“ (Emlékezzél a ha-

biztató ígéréte, melylyel megédésiténé keserű napjaimat. Asszonyom, a kinek én oltart emeltem a szívemben, az hideg közönyvel viseli baját, boldogtalanságát is, fásultan nézi az enyém, de nincs ereje, hogy keresztül lépjen a társadalom által emelt korlátokon.

Hirtelen elhalgatott, letérdelt a kerevet elé s megragadva a szép asszony kezét, elborította azokat forró csókjaival.

— Évek óta kerestem ezt a pillanatot, asszonyom s most is remegve vallom be, hogy — sze — retem!

— Szeret? — kérdezte a szép asszony mélyen elpirulva. — Hát nem tudja, hogy nekem férjem, egy hideg, számító ember uram van, a kinek én sokat, mindent köszönhetek.

— Tudom asszonyom, de azt is érzem, hogy kegyed ezt az embert nem szerette soha.

— Ödön!...

— Ugy, ugy, mondja nekem Ödön, azután engedje, hogy csókoljam kezét s vigyem el magammal, a hol virág nyilik s hű szerelem terem.

A szép asszony szemében két fényes könnyesepp villant meg, de azokat hirtelen kitörölve, bohókás kacajjal fordult az ifjuhoz:

— S azután?

— Elmegyünk mi messze, madárdallosvölgybe. Ott lesz a lakásunk s élünk szerelmünknek. Kikerüljük az irigy emberek tekintetét, elvonulunk a világ zajától s csendes óráinkban mosolyogva gondolunk vissza a multra, melyben annyit szenvedtünk és annyit epekedtünk.

A selymes tések ablaküvegein reszketeg napsugarak verődtek keresztül s beragyogták a szoba fantasztikus alakzatú butorait.

A szép asszony hangosan, egész lelkéből nevetett s felállva, még a kezével is tapsolt hozzá.

— Milyen bohókás, jó kedvű fiu maga Ödön!

Az ifju sápadt, halovány arcát esdeklőleg emelte a kacagó asszonyra, mintha erőt, vigaszt, biztatást akart volna meríteni annak tekintetéből.

lára.) A kegyeletes hívők serege megérti a hívő szótátot s megindul elhunyt kedveseik csendes birodalma felé.

Apró gyertyalángok, mint ezeryi csillag, élénken pislognak az alkonyodó estén s a gyászoló élők halk imát rebegnek kedveseik sirjánál.

Tolongva sűrög a néparadat ki- és befelé a temető kapuján. Mennek, sokan mennek; mindenki elmegy, kinek szívé a kegyelet hatja át, vagy soha elnem haló szeretet, a rokonság, a barátság, a becsülés és tisztelet láncával fűzik a halottakhoz. Mennek mások is — mert a pajkos kíváncsiság, a vásári tolongás még itt is érvényesíti jogtalan uralmát s belevegyíti a köznapot a komolyba, aszentbe. Itt a szegény családapa hozza foszlányos köpönyege alatt szerény mécsét, ráhelyezi a mohos siralomra, melynek keresztjeire virágtűzereket illeszt a jó édes anya. Elhunyt gyermekeiket gyászolják a kegyeletes szülők.

Ott dús zöldű pálmák, széles levelű fikuszok ékesítenek egy-egy sirmelék, melyre művészi kandeláber szór világot. Megelevenült a holtak városa ma, mert az élők városából az élet oda költözött. Tarka változatosságban látható a sok koszoru. Oh mily erkölesi értéket képvisel mindez, ha az őszinte kegyelet és tiszta szeretet szedte koszoruba az ősz utolsó virágait; ha a szív mélyéből fakadt hitérzet gyújtá meg a sirhalmok szende fényű mécsesét: de mennyire veszti értékét, mennyire sivár mindez, ha a feltűnni vágyás, a kevélység rí ki a virágok illatából; ha az illumináció fényéhez a hiúság csillogása járul!...

A halottak nem követelők; egy napjuk van az egész esztendőben, az is tulajdonképen az élők. Egy nap, midőn az élők kizárándokolnak a máskor oly csendes és bús temetőbe, hogy könnyítsenek szívük terhén egy könyecseppel, koszorúval, néhány mécsessel. A könyecsepp ráhull a sir hantjára, a koszoru folondárként fonja át a sir keresztjét, a mécsesek ezrei fénytengerbe borítják a rideg temetőt; s a halottak alusznak tovább némán, nem érzik a könny melegségét,

Hát gúnyyal, nevetéssel fogadja vallomásom s kiűh lelkemből a remény utolsó szálait is? Azt akarja, hogy továbbra is rabja legyek szenvedéseimnek, s keblemben az örök átkot hordjam?

A szép asszony gyengéden az ifju vállára hajolt s a fülébe súgta:

— Azt akarom, hogy jöjjön ide mindig s beszéljünk mi együtt viruló tavaszról, édes boldogságról s keressük az álmot, melynek ébredése nincsen. És azt akarom, hogy...

A folyosón léptek zaja hallatszott s a szép asszony észrevevén férje közeledtét, halk, suttogó hangon mondá:

— Tanuljon meg lemondani, a mint megtanultam én!...

Bibó Lajos.

Dal a boldogságról.

Azt hiszem, édes Marinkám, hogy a merre csak feltekint szemem, rózsaszín felhők közül nefelets szemű angyalok tapsolnak felém. Mert a te boldogságról írok — Marinkám, — arról, a mely rajta az arcodon, hangod rezgésén, elmerengő vonásaidon. És a mig szólok hozzád, nem nézek vissza egyetlen percre sem, mert nem akarok hinni abban, hogy az álom mellett valóság is lehet, csak követem a fényességet, mely boldogságod nyomán jár, a melynek melegt csak ti érezhetitek, de a ragyogó sában — mert meglátom azt, osztozom én is!

Olyan igaz és őszinte, amit elmondok neked, hogy úgy képelem, minden szavammal egy virágot tépek, hogy aztán bokrétaiba kötve, köszöntsem vele boldogságodat! — Gyermekek vagy még, a kinek csak dal, imádság és álom volt eddig élete, a szeretet örökösödött minden lépésed felett s a szerelem, mely mirtuskoszorut fon fejedre és tályolt borít édes, gyermekarcod fölé, egy új világnak csodálatosságával tölti el szíved.

Talán még magad sem tudtad: mi lehet az a hang, mely imáid közben lopta be a lelkedbe magát, s öntudatlan álmodtál róla, mikor még sejtés volt csak és nem

nem látják a koszoru élő vagy csinált virágait; nem a lobogó fátylák fényességét; özvegyek, és árvák panaszára nincs egyetlen vigasztaló szavuk. Az élő látogatóba megy a halotthoz s amit egy hosszú esztendőn keresztül senkinek sem tudott elmondani, elmondhatja azt most mind drága halottjának, kit élénk fantáziájában egyszerre megelevenedni lát... bizonyos könnyebbéget szerez az élő is lelkének, ha szíve szerint kikereseghette magát. Könny, koszoru, méces és a buzgó ima mind-mind azt suttoják ma a halottnak az élő nevében: „nem feledtelek el és nem feledlek el...“

A kegyelet tarka változatai között nem egy meghatározó kép tárul a szemlélő elé. Sok helyen csak korhadt kereszt darab az egyedüli éke a begyepesedett sirhalomnak, se koszoru, se méces, mintegy jelezni látszik, hogy senki sincsen, már az élők sorából, akit e sírok veterán lakóihoz csak valami kötelék is fűzve.

Másutt szerényen emelkedik virágos sirhalom, koszoru helyre rá mély gyászba öltözött nő, ruhájánál csak fájdalma sötétebb, korán elhunyt férjéért, egyetlen kenyér keresőjét fődik a friss hantok, zokog az özvegy némán s bánatosan szenvedő arcán lepergő könnyei mintha mondanák: jobb volna nekem is ott pihenni, ide len már nem fáj semmi!...

Galambbőz agastyán görnyedezve őrizgeti amott a mohos sirhalmot, reszkető kezeivel megemigazgatja rég elhunyt hitvesének sirhalomán pislogó pár mécesest. Imádkozik... aztán nézi hosszan a göröngyös hantokat, szemében a köny ragyog, fájó kín a zokogásban, könytűben lemondás van. Felsőhajt... és megkönnyebül, oh hisz ő is nemsokára ide kerül!

Gondozott sir tele virággal, rája távoli fény szór világot, két kis gyermek térdepel ott; a hideg rögök jó édes apát takarnak, ők is elhozták koszorújukat, melyet a korai bánat és fájdalom töviseiből kötöttek: „könyttől ázik üde arcuk, szegény árvák, látszik rajtuk!“

A temetők virágos sirhalmain kialszik a mécesek világa, helyettök gyuljon föl szívünkben az Istenben való hit fátylaja. Az ősz dermesztő lehelete elhervasztja a koszoruk virágait, helyettök viruljon föl lelkünkben a viszont látás reményének örök tavasza! Megszűnik a pezsgő élet a holtak néma országában s beáll a régi csend, — keblünket töltse el a szeretet és az Isten akaratóban való megnyugvás szelid békéje.

Schmidt István.

A muraközi népnek az év egyes időszakai- s napjaihoz kötött szokásai.*)

A fontosabb szokások a muraközi népeknél is egyes napokhoz, ünnepekhez, évszakokhoz, ünnepélyekhez s családi eseményekhez fűződnek. Ezek közül számosak a babonás természetűek, a melyeknek némelyike a vallási

* Mutatvány Gönczi Ferenc „Muraköz és népe” című művéből, amely 2 frton bármely könyvkereskedésben megkapható.

válthatta valóra hited. Most már tisztán, — kibontott szárnyakkal áll előtted a képzelet, s míg ábrándokra kész szíved a jövőbe lát, körülötled kiszinezve ezer hang suttoja, hogy az a szerelem!

Szeretném, ha verőfényes napsugár lenne minden szavam, hogy visszaverődne lelkeden és oda illenék a többi hang közé. Szeretném elteledni, hogy míg földön élünk, rög tapad mindenhez, ha szívünk, agyunk tisztább légkörben él is, lábainkkal a sarat kell taposni még is.

S mért ne feledhetném? Mi zavarhatná meg a hangot, mely most szerelemről szól és diadalt ünnepel? Elég nekem egy tekintet rád, hogy a te világodba képzeljem magam, s nem kell oda más, csak emlékezés és körülvesznek újra, mint most téged is: az illúziók.

Szeretsz Marinka, szeretve vagy; a sors bőkezűen megáldott mindennel, a mi a boldogságnak feltétele lehet. Joggal is tarthatasz arra igényt. Sokat vársz az élettől, mert teljesnek akarod tudni azt s míg gondatlanul szöved a terveket, erős szíveddel, biztos fővel nézed a jövőt. Ne láss te ott felhőt sehol! Ne hidd, hogy valaha szertefoszlik az aranykő, mely most menyországot ígér! Ne tudd meg soha, hogy illúzió a legtöbb képzelet; hogy elmúlik az is, mint el az ifjúság, az élet és a szerelem. Neved ki ezt a dőre okoskodást! Mondd rá, hogy ez a sophisták tana és kegyetlenül jőzan az a szív, mely abban hinni tud! Mert lehetne-e másképp, hogy a küszöbön túl, melyet átlépsz majd, ne hallanád meg a boldogság dalát, hisz nem vonhat el, nem kissebbedhetik körülötted az élet java, mert egygyel több azoknak száma, a kik nagyon szeretnek téged!

Mi lenne hát a jövő biztosítéka, mikor két egymásban bizó szív frigyre lép, ha az nem, a mit a ti lelketeknek oly gazdagon adott a sors? Hol lenne a megnyugvás, ha nem láthatnám meg arcod ragyogását azt? Mi gyógyít meg a kételyt egy hosszú ut elején, ha nem az, hogy szentség van szívetek mélyén és talizmán, a mit egymás szerelme ad néktek őrző angvalul!

És a hogy képzelettel bejáróm az utat, mely nektek nyit virágokat, édes dal zendül meg mindenütt,

s más nemű szokásokkal annyira összefonódott, hogy néha nagyon nehéz köztük az elválasztó határ vonalat meghúzni. Némely szokások az ősvallásból maradtak fenn, miket külsőségeikben átalakítva, mysticismusukban maig is előszeretettel ápolnak. Mindezek ismertetésénél első sorban az év folyását követjük, időrendben.

Ujévi jókívánatokkal — hol szokásban van — a 10—15 éves fiúk állnak elő. Reggel, házról házra járva, azt kívánják a ház ura- vagy asszonyának, hogy adjon az Isten nekik egészséget s bő vigaszt („Bog vam dej zdravje i veselje, tusti i debeli“). Ujév előtti estén énekes felköszöntőket is mondanak.

Vízkeresztkor szentelt vizet s tömjént hoznak a templomból a maguk, lakóházuk, házi állataik s földjeik megszentelésére, hogy a rossz szellemek távol tartassanak.

A gyertyaszentelőkor megszentelt gyertyákat nagy betegek s a halállal küzködőknek gyújtják meg. Keresztelés alkalmával a keresztzülők is ily gyertyát használnak.

A farsang utolsó három napját egészen mulatozási hajlamuk kielégítésére szánják, azért e napokra mindenki pénzt takarít, hogy kedve szerint vigadozhassék. A terített asztal ételekkel s italokkal van megrakva, melyek éjjel nappal tent diszelegnek. Esem iszom, dárídó van még a legszegényebbnél. A koresmákban szól a zene; este felé oda szállingózik a család örege, apraja.

Húshagyókedden maskurák járnak. A kisebb gyermekek leginkább lakodalmi menetet produkálnak, hű utánzattal. Még zászlót is kerítenek. Hujjogtatás közt mennek házról házra. A szobában táncra kerekednek, ugrálnak, zajognak. Megtisztelő látogatásuk fejében enni s inni valót kapva, odább ballagnak. A nagyok rendszeresen leleményes hóbortokkal tarkított menetet rendeznek. Egyes, jobb módú házakhoz ők is be szoktak térni s szokás szerint táncra perdülnek, hogy kiérdemljenek egy pár pohár bort, a mit a gazda szívesen is szokott adni, ha a négy ropogósan kedvére járják, mert azon esetben jogosult reménytel nézhet az azon évi repatermés elé.

Alsó-Muraközben régekte nagy lármával, kolompok s csengtyűk zaja közt, lóháton tartották a maskurás menetet. Stridó vidékén még most is szerepelnek a lovak húshagyókedden: két-három község határát keresztül lovagolják velük, hogy — mint mondják — azoknak is jusson valami a farsang örömeiből.

A húshagyókedden babonás világunkban is nagy szerepe van. A család valamely férfitagja korán reggel háromszor pattant az ostorral, a gazdaasszony pedig ugyanazon időtájban ül le egy tyukot, melynek letisztogatott tollát s belső részét a háztól távol valamely bozóttá dobja, hogy szárnyasaitól a ragadozó madarakat, továbbá a ház körül élősködő más ragadozókat („nesnaga“) távol tartsa. E napon a szobát hajnalban kell kitakarítani s a szemetet titkon a szomszéd tyukóljához szórni s ott — utánozva a tyúk kotkodácsolását — önmagának tojást, szomszédjának pedig egy megnevezhetlen tárgyat kívánni, hogy saját tyukjai abban az évben jó tojók legyenek. A ki a húshagyó napokban varr, annak a tyukjai gyenge tojók lesznek.

Hogy a tyukok egész éven át együtt, egy csoportban tartózkodjanak, kukoricaganciat főznek számukra s azt egy földre tett a brones által befogott térségre hintve, adják nekik eledelül.

Egyesek valamely kisebb teknőbe trágyát helyeznek s azt napfelkelte előtt kurjongatás, ostopattogtatás s nagy lármá közt a szántóföldre huzzák, hogy jó termésük legyen s az bősege miatt oly nehezen legyen haza szállítható, mint a mily nehéznek színelik ők a teknő kivontatását.

Ugyancsak e napon s ily időtájban viszik ki némelyek a disznó megfőzött ormányának alsó felét is a rétre, a hol az egyik vívó az ormányt rágja, a másik meg kérdést intéz hozzá, hogy mit rág; telet: pucok-

a melybe nem vegyül diszharmonia s a mely meg nem csendesedik, el nem hal sehol...

Te nem tudod még — s mert nagy, ellenállhatatlan szerelem vesz körül, nem is fogod meg tudni soha, hogy vannak az életnek bajai, a melyek alatt jaj hanggal roskad meg a szív. És azt ne hidd, s ne is kívánd, hogy meg légy váltva minden kis fájdalomtól. En azt hiszem — talán különösképpen mondom e hitem, — hogy fájdalom a boldogság alkotórésze. Ne érezz te keserűséget soha. De ha igaz, nemes fájdalmad van, ha könnyet osztana a sorsod, vedd úgy, mint váltságdíjat kért gyönyöket, a melyet meghajtott fővel fogadsz, mert nem is bűsülhetnél boldogságotad igazán, ha árt nem kívánna érte életed.

Órúlj, és élvezd teljes szíveddel, mi most tulajdonod! Ne félj megszöni az álmokat és kihímezni azokat! Hisz életednek legszebb, legboldogabb kora ez, s az álom nem egyéb, mint az élet fűszere, mely egy-egy perccel mindig megédesít.

Ha majd lebontják fejedről menyasszonyi fátyolodat, csókold meg koszorud virágját; a testvér csókja lesz az s hidd el, hogy megőrzöd mindörökké illuziódat. Az a mirtus virág nem fog elhervadni soha, a te életednek symboluma marad, mert a tiszta szerelem a legtávolabb uton is csak áldani tud.

Találj egy boldog, szerető otthonra, a hova nem hat el a zaj, a mely szentély neked és annak, kit most szíved első szerelmével rajongva veszel körül. Vidd el magaddal jó szívednek minden tulajdonát; boldoggá teszed általa a férfit, a kinek joga lesz egész életedhez. Sok és nagy szeretet kísér el utadra s hogy nem lesz azon tövis, tudom, mert veled a sok között, mi megsejtene minden parányi bánatod: édesanyád érte élő szíve!

Igaz, őszinte minden, mit hozzád irtam, a melylyel jót kívántam neked. Virágot téptem a lelkemről minden szavammal, s im bokrétaiba szedtem, hogy áldjam és köszöntsem vele boldogságotad!

Margit.

turást. Azt hiszik hogy azon a réten, hol a babonáságot végezték, az illető évben nem fog pucokturás keletkezni.

Hogy a gyümölcsfák bőtermők legyenek, ágaikra kukoricatusákat aggatnak, melyek egész éven át fennhagyatnak. A gazda meg cserépedényt vesz s abba 3 kukoricaszemet dug: egyet reggel, egyet délben s egyet este. Az erőteljesebb rövésű aztán majd meg fogja mutatni, hogy mily idő tájban vesse el a kukoricáját: ha a reggel vetett szem a legszebb fejlődésű, korán, ha a másik kettő valamelyike mutat szebbet, középidőben, illetve későn kell a vetést intézni.

Hanvazó szerdán a húshagyókor főzött repálevés levélrel a ház alját köröskörül megöntözik, nehogy kigyó férközhesen a házba.

Sz. Benedekkor gyökeret, szirt s konyhai veteményeket szentelteknek a maguk s házi állataik gyógyítására. E napon egyes helyeken a lovakkal nem mernék kimenni, mivel féltek azokat a megboszkanyozástól.

Virágvasárnapján ecizamacza s borókaágakból „preszmeccet“ (seprű alaku csomót) kötnek s azt a templomban megszenteltetve, a háztetőre dobják fel. Ilyen preszmeccet a Dráva melletti községekben minden házon látható. Mennydörgések alkalmával füstölnek vele, hogy a villám a házat elkerülje.

A husvéti ünnepkör ülése nagyesztőtörtökön kezdődik. E napon már megszünik a munka s tartózkodnak minden zajosabb mulatozástól.

Nagypénteken és nagyszombaton a legények a ház kertjében vagy telkében a „vuzmenkához“ fatörédeket gyűjtnek rakásba s éjjel felé meggyújtva, tojást s szalonnát sütnék rajta. A saját vuzmenkáját mindegyik féltékenyen őrizi, mert mi sem okoz nagyobb bosszúságot s szégyent, mint ha valamelyikét későn este más gyújtja meg. Ez esetben tojást, szalonnáját nincs hol megsüssie.

Legjelentékenyebbé Alsó-Domboruban fejlődött a vuzmenka szokás, hol ünnepélyen — a 60 as évekig — a városnak csaknem az összes fiatalága részt vett. A község alsó s felső végébe az előjáróság tűzifát hordott, melyeket a kijelölt időben csak a pásztoroknak volt szabad meggyújtaniok. Husvét nap kora reggelén aztán a legények folytonos ostopattogtatás közt hajtották oda ki a marhákat s disznókat, mindegyik iparkodva, hogy az első közt lehessen. Az elkésőket, kik virradat után találtak csak kimenni, cifra s éles gunynyal fogadták a már ott levők. E népszokást egy, a székhelyét Alsó-Domborura tett szolgabíró tiltotta el s azóta teljesen megszűnt.

Husvételre tojást pirosítanak s azt a szenteléshez szánt sunka, torna s kenyér mellé helyezik. A megszentelt hust sietve, sőt némelyek futva viszik haza, kiki elsőül iparkodva haza érni. A külső falubelieket néhol kocsik várják a templomnál, melyek versenyt nyargalnak haza. A ki itt első, az a mezei munkánál is első fog lenni abban az évben. E szokásnak az a gyakorlati haszna meg van, hogy a szentelt ételből hamarabb ehetnek s valószerű, hogy keletkezésének az volt az indító oka.

A husvétkor kelt majorságot megszentelik. Kotorban a fiatalok husvétől keresztelő Szt. Jánosig minden vasár s ünnepnapon összejönnek kolozni. Ez Alsó-Domboruban is szokásban volt, de felhagytak vele.

A pásztorok tavaszi első kihajtását régebben az asszonyok is kikisérték s ajándékkal halmozták el az illetőket. Enni valón kívül bort is kaptak annyit, hogy, mint mondák: „Nyelvük halálukig nedves lehet.“ E szokás is csak emléken él már.

Fehérvásárnapon Alsó-Muraközben a 14—20 év közötti fiatalok, nem szerint külön-külön testvéresülést ülnek. A legényeket „bratinsvo“-nak, a leányokét „sestrinje“-nek nevezik. E testvéresülés abban áll, hogy a nevezett napon valamely házban összejönnek, oda száraz ételt, tojást s bort visznek, melyek elfogyasztása után a tojásokat maguk között kölcsönösen kicsérik s fogadást tesznek, hogy ezután egymást szeretni s a megszólításban „magázni“ („postuvati“) fogják. E régi délszláv szokás főleg Dalmáciában van elterjedve s ott is maradt fenn legépebben. Dalmáciában az oltár előtt beszéd kíséretében adja áldását a lelkész a szövetkezőkre. Testvérszövetkezőknek kiváló jelentősége főleg szerencsétlenségeknél nyilvánul. A muraközi testvérszövetkezők már csak maradványai e régi délszláv szokásoknak.

(Folyt. köv.)

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Kepviselőtestületi ülés. A városi képviselőtestület f. hó 26 án megkezdett rendes ülését kedden (f. hó 29 én) d. e. 9 órakor folytatni fogja. A 26 án megkezdett ülésen felolvastatott a tanács terjedelmű javaslata az 1896. évi költségvetés ügyében, valamint a pénzügyi bizottság véleményes előterjesztése. Ezzel kapcsolatban előterjesztett a jogügyi bizottság javaslata a Baross vendéglő és Fehérképi kocsmá bérbeadása ügyében. A közgyűlés elfogadta a jogügyi bizottság javaslatát, mely szerint a Baross ligeti vendéglő az évi 1600 frton kívül annak idején tett s elfogadott ajánlatához képest a 6000 frton felül beépített összeg után tartozik a 8°,-ot megfizetni és pedig visszahatólag is a bérlet megkezdéséig.

Ötven év múlva. Ritka és meghatározó ünnepély folyt le f. hó 16-án az ős tihanyi monostorban. Itt jöttek egybe azok, akik 50 évvel ezelőtt a bencésrend szerzetébe, mint novitiusok, beléptek. A 13 ifju közül, akiket 1845-ben október 16-án a bencésrend tagjai közé felvettek s akik közt volt jeles költőnk: Tóth Kálmán is, még négyen vannak életben: Rozmanith Richárd zalavári apát, Sashegyi Damascen tihanyi perjel, Jeney Ernő uradalmi jószágkormányzó és Lóskay Benedek, aki 1848-ban a szabadságharcot, mint honvéd, végig küzdte, a ciszterciek rendébe lépett és jelenleg nagyfalvai plébános Vasmegegyében. Az ünnepélyre megjelent Vajda Odón zirci apát is, aki Lóskaynak novitius társa volt. Az ünnepély hálaadó isteni tisztelettel kezdődött; délben fényes ebéd volt a tihanyi monostorban, amelyen számos meghívott vendég vett részt. A jubilánsokat Halbig

Cyprián tihanyi apát köszöntötte fel, mire a jubiléumok nevében Rozmanith válaszolt. Több lefles felköszöntő hangzott még el, amelyekben a jubiléumokat éltették, akik rendjüknél oszlopos tagjai s a társadalomnak számot vető férfiai.

Gyászír. Megrendítő szerencsétlenség vetett véget Farkas Imre földbirtokos életének. F. hó 23-án délután a gőzgép használatával hordókat tisztogatott; a hordóba a gép segítségével beeresztett gőz elcsúszott s a szétrepesztett hordó egy dongája a közelében állt Farkas Imrét úgy halántékon találta, hogy szenvedett sérülései folytán azonnal elhunyt. A szerencsétlenség mély részvételt keltett széles körben. Nagy részvét mellett temették el f. hó 25-én. Béke a korán elhunyt poraira. A család részéről kibocsátott gyászjelentés: „Alulírottak szomorúan jelentik, hogy az, kit mindannyian igazán szerettek, boldogfai Farkas Imre földbirtokos véletlen szerencsétlenség folytán ölte 35-ik és boldog házassága 9-ik évében folyó évi október hó 23-án elhunyt Hült tetemei e hó 25-én d. n. 3 órakor fogtak beszentelni Hagyáron és innen végső nyugvó helyére édasatyja mellé az alsó-bagodi sírkertben elhelyeztetni. Az engesztelő szent-mise áldozat ugyanez nap reggel 9 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni az alsó-bagodi kápolnában. Hagyáros, 1895. október 23-án. Legyen áldott az Úr neve! özv. Farkas Imréné szül. Horváth Alojzia édes anyja. özv. Farkas Imréné szül. Viosz Mária neje. Farkas Margit leánya. Farkas József, Farkas Gábor testvérei. Farkas Ferencé szül. Marton Zsófia napa. Farkas Ferenc nagybátyja. Farkas Józsefné szül. Sümeghy Rozália sógornője. Viosz Ferenc sógora.”

Igazságügyi kinevezés. A király az igazságügy-miniszter előterjesztésére *dr. Schultz Agoston* perlaki járásbíróági albirót az ipolyvási ügyészséghez alügyészszé nevezte ki.

Kitüntetés. A belügyminiszter *dr. Krasovecz Ignác* császári járásbírói és Zala vármegyei tiszteletbeli főorvosát az országos közegészségi tanács rendkívüli tagjává nevezte ki.

Esküvő. *Lépes Péter* karánsebesi állami polgár iskolai tanár f. hó 24-én esküdtök örök hűségét Zala-Egerszegen *Király Borbála* kisasszonynak.

Egyházmegyei hír. A szombathelyi egyházmegye püspöke *Schmidt István* zala-egerszegi segédlelkészt hason minőségben Szombathelyre helyezte át.

Az első polgári házasság Zala Egerszegen. Zala-Egerszeg rend. tan. város területén 1895. október hó 21-én d. e. 10 órakor tartott meg az első polgári házasság kötés: Horváth János földműves, ennek menyasszonya Radó Mária, továbbá Nagy Mihály földműves és ennek menyasszonya Horváth Lujza, valamennyien zala-egerszegi lakosok között. Ezen első polgári házasságkötésnél szép számú intelligens közönség töltötte meg az anyakönyvvezetői hivatalt és mellékszobát. Pontban 10 órakor megjelent Németh Elek v. főjegyző, mint anyakönyvvezető, fekete díszmagyar ruhában, a nemzeti válszállal s midőn meggyőződött arról, hogy a házasságot kötni szándékozik tanuikkal együtt megjelentek, ezen első ünnepélyes funkcióját hatásos beszéddel nyitotta meg, méltatva benne az egyházközi törvények nagy fontosságát és mélyre ható jelentőségét.

A keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet kebelében fennálló egyesület a múlt héten alakult újra. Nevezetesen a segély egyesület okt. 19-én az igazgató, mint védnök, elnökléte alatt alakult meg. Elnökké Horváth Miklós III. éves, alelnökké Rozsos Sándor II. éves gazdász választották. A Deák Ferenc könyvtár egyesület és a georgikon önképző kör pedig okt. 23-án alakult meg. A derék ifjúság egyáltalán komolyan fogott hozzá a munkához; kívánjuk, hogy sikert arasson.

Jotekonyosság. Az alsólendva-nemphyi uradalmak tek. főbérnöksége az alsó lendvai állami polgári fúiskola részére 24 köbméter tüzfűt adományozott. A kegyes adományért az állami iskolai gondnokság s a tanintézet igazgatója hálás köszönetüket nyilvánítják.

Meghívó. A zala-egerszegi tanító járáskör őszi rendes közgyűlését f. évi november hó 13-án d. e. 9 órakor tartja Zala-Egerszegen, a polg. iskola rajztermében. Ezen közgyűlésre a járáskör rendes és pártoló tagjai, s a tanításiügyi tisztelt barátjai ezennel meghívotnak. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Fridrich István ur tanítása az elemi leányiskola I. osztályában, a beszéd és értelemgyakorlatok köréből. 2. Gay Károly ur felolvasást tart ily címen: „A tanító személyének s az iskola helyiségének védelme büntetőjogi szempontból.” 3. Novák Mihály ur felolvasást tart ily címen: „A tanító anyagi ellátását illető kívánások összeírásáról.” 4. Folyó ügyek, indítványok. Zala-Egerszegen, 1895. október hó 20-án. Kovács György járáskör elnök.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter 1895. évi október 1-től kezdődő hatálylyal *Polgár János* zala-egerszegi törvényszéki irodai igazgatót a X. fizetési osztály első fokozatába, *Berke Viktor* keszthelyi járásbíróági aljegyzőt a XI. fizetési osztály első fokozatába nevezte ki.

Ismerkedési estély. A keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet hallgatósága f. hó 19-én tartotta meg szokásos ismerkedési estélyét az „Amazona” szálloda nagytermében, melyen a hallgatóságon kívül megjelent az intézet igazgatója és tanárkara is. Az estélyt az I. éves hallgatók nevében Bély J. talpra esett beszéddel nyitotta meg, ajánlván az intézet I. éves hallgatóit az igazgató és tanárkar jóindulatába, a II. és III. éveseknek pedig kartársi szeretetbe és barátságába. Dr. Csanády Gusztáv igazgató szólt ezután és hivatás-és pályaszereit és a gazdasági tudományok buzgó tanulmányozására hívta fel az ifjakat. A tanárkar részéről Csorba Gusztáv és Sparczam Pál tartottak beszédeket; az ifjúság részéről Horváth és Kohn III. Izmosy, II. éves gazdászok szóltak az estélyen, mely általában igen jól sikerült.

Véglegesítés. A m. kir. pénzügyminiszter *Dráveczky Kálmán* keszthelyi ideiglenes minőségi adótitket jelen állásában végleg megerősítette.

Halálozások. Gersei Pethő János nyug. gazdatiszt élote 68. évében f. hó 19-én meghalt Keszthelyen. — Götz Lipótné, szül. Puly Mária f. hó 22-én 72 éves korában mult ki Keszthelyen. A megboldogultakat széles körű rokonság gyászolja.

A zalamegyei általános tanítói testület az alsó-lendvai közgyűlés határozatából feliratilag megkereste a vallás- és közoktatásügyi minisztert az iránt, hogy a tanítóképzésbe a jelentkező s a felső népiskolát, vagy a polgári leányiskola négy osztályát sikerrel elvégzett növendékek felvételi vizsgálat nélkül vétessenek fel; vagy ha a felvételi vizsgálat nem törölhető el, úgy a felvételi vizsgálatok a tanév végén tartassanak meg, nem pedig annak a tanévnek a kezdetén, melyre a felvétel szól. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kir. tanfelügyelőség útján értesíti a megyei tanítótestületet, hogy a felvételi vizsgálat nem szüntethető meg; mert az 1868. évi 38. t. c. 108. § a azt előírja, azonban megfontolás tárgyává teszi a kérelemnek azt a részét, mely a felvételi vizsgálatnak az iskolai év végén tartására irányul.

Új gazdasági tanintézeti épület. Keszthely város képviselő testülete azon örvendetes hírt vette, hogy az új gazdasági tanintézeti épület a jövő évben valószínűleg felépül a gr. Festetics Tassiló által nagylelkűen ajánlkozott Deák F. és Széchenyi utca sarkán levő nagyszerű telekre. Az építési költségekről gr. Festetics földmívelési miniszter a jövő évi 1896. évi költségvetésben már gondoskodott.

A nemzeti zászlók használata. A belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz rendeletei intézett, melyben elrendeli, hogy a nemzeti zászló használatára nézve az 1848. évi XXI. t. c. 2. §-ának rendelkezése pontosan végrehajtassék. A hivatkozott törvény szerint minden középületnél és köztisztviselőnél a nyilvános ünnepek alkalmával a nemzeti lobogó és cimere használandó.

Jarásköri tanítói gyűlés. A zalamegyei ált. tanító-testület „keszthelyi járási kör” f. é. őszi közgyűlését Keszthelyen, nov. 19-én fogja megtartani. Értekezők lesznek Bory Imre és Varga János keszthelyi tanítók.

Ungváry Lászlónak, hazánk legmegbízhatóbb gyümölcsfaiskola telep tulajdonosának, hirdetését mai számunkban is hozzuk. *Ungváry László* 121 holdas cseztédi hírneves gyümölcsfaiskolája a külföldi legelső helyre sorozható néhány ugyanily irányú vállalattal szemben már most is milyen helyen áll: erre nézve szolgáljon tájékoztatás Molnár István „Budapesti m. k. pomológiai tanintézet” igazgató, kir. tanácsos, gyümölcsészeti bíztos alább következő levele: „Vonatkozással folyó hó 18-án kelt kérdésére, értesítem, miszerint ha faiskolája 120 hold kiterjedésű és ami f. 700—800 ezer darab ojtvány, 1.200.000 alvószemzés és 15 millió vadonca esemete foglal abban helyet: akkor Uraságod faiskolája mindenesetre a nagyobb külföldi faiskolákkal (milyen pl. Leori Andre é, Barbier, Croux Späth-é stb.) egy sorompóba állítható. *Molnár István.* — Ungváry László 80 oldalra terjedő s kimerítő árjegyzékét bárkinek is megküldi.

A szüret Szent-Groton s vidékén már befejeződött. A szőlős gazdák az eredménnyel úgy minőség, valamint mennyiség tekintetében nagyon meg vannak elégedve. Azok a szőlők, melyeket tulajdonosaik rendszeresen permeteztek s illetve a permetezéshez szükséges keveréket annak rendje módja szerint készítettek el, a mult évi terméshez viszonyítva, kiváló jó termést adtak. — S van is kelete. A hegyeken számtalan bevásárló jár, veszik a borokat. Az árak 16—20 kr. közt váltakoznak.

Felakasztotta magát. Horváth Terézia 16 éves, hajadon tüske szent-péteri lakos, aki szorgalma, jósága s kedvességével fogva földmívelő szülőinek személyné, biztató reménye volt, a minap, mialatt szülői a mezőn, voltak elfoglalva, a kamarába ment s ott egy gerendára felakasztotta magát; mire észrevették, már halva volt.

Véletlen szerencsétlenség. Mittermayer József zala-szent-grothi vagonos gazda szüret közben észrevette, hogy az egyik hordót penész lepte el. Kigurította a pince elé, ott borszeszt öntött belé, meggyújtotta és jól beverte. Odaállt a hordó elé, várva az eredményt, mi csakhamar bekövetkezett. A szesz nagy robajjal elcsúszott, a hordó fenekét kitérte s az előtte álló Mittermayernek egyik lábcsőjét ketté törte.

November havi aranyárkelet pótlék. A vámilletékeknek ezúttal történő fizetésénél vagy biztosításánál szedendő árkeletpótlék (agio) 1895. évi november hóra a bírodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok es. kir. pénzügyminiszteriumával egyetértőleg 19 1/2 százalékban állapított meg.

Pályázat adótitzi állásra. A z. egerszegi pénzügy-igazgatóság kerületéhez tartozó császári, esetleg más adóhivatalnál adótitzi állásra 500 forint fizetéssel és 150 forint lakpénzzel, a szabályszerű tiszti biztosíték letételének kötelezettsége mellett, pályázatot hirdetnek.

A lottó játék (kislutri) korlátozása. A pénzügyminiszter f. évi október 4-én 70.452 szám alatt kelt rendeletével a magyar szent korona országában a linezi, gráci és leMBERGI lottóhúzószakon való játszást f. 1895. évi december hó 31-én beszüntette.

Halál a kavics bányában. Polgár György keszthelyi lakos, napszámos több társával f. hó 22-én a diósi kavicsbányában dolgoztak. Eközben hirtelen partszakadás történt, mely Polgárt eltemette. Társai iparkodtak a szerencsétlent kiszabadítani, de már késő volt, mert Polgárt a nagy tömeg kavics agyonnyomta. Polgár özvegyet és kiskorú árját hagyott.

„Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharc Története” című nagyszabású illusztrált munkából most jelent meg a 47. ik füzet, a melyben Graca György Bem életrajzát és erdélyi hadműveleteit mondja rendkívül élénken és számos eddig ismeretlen adat felhasználásával. A füzet egykorú képei ezek: Összetépett honvédszázló darabja. Gróf Almágy Mór, a muszkavezető. A nagy-szombati csata 1849. december 16-án. Az aradi utcai harc 1849. február. 8-án Bem fiatalkori arcképe. Szervianusok

puskája! Bem feldiszipése a vitézségi nagydímmel Szerb felkelők handszára.

Báli selyem-szöveteket 35 krtól

14 frt 65 krig méterenkint — valamint fekete, fehér, színes Henneberg selyem 35 krtól 14 forint 65 krig méterenkint sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban) postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelevő lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt meg rendelések pontosan elintéztetnek.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

5077 p. 95.

Hirdetés.

A zala-egerszegi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a mikafai 93. sz. tjkvben 625. és 637. részletszámok alatt a **Czigány és Gombos** családok nevére felvett közös ingatlanok felméréséről és ketté osztásáról felvett mérnöki munkálatok bitelesítésére határnapul **1895. november hó 4-ik napjának délelőtt 9 óráját** Mikéfa községben a községbíró házához kitűzte s foganatosítására dr. Fritz József kir. törvényszéki bírót kiküldte; mikorra s hová az érdekelteket meghívja azzal, hogy az ismeretlen és távol levő érdekeltek képviselőit a kir. törvényszék Hajik István z. eger-szegi ügyvédet nevezte ki.

A kir. törvényszék.

Zala-Egerszeg, 1895. szeptemb. 28.

Szamecz, Nagy Géza
t. jegyző. elnök h.

555. sz. 1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az zala-egerszegi kir. járásbíróóság 7910. számú végzése által **Schlemmer Károly** zala-egerszegi lakos végrehajtó javára **Huszár Juliánna** férj. Balogh Istvánné pozvai lakos ellen 407 frt 44 kr. tölke, ennek 1895. évi márc. hó 15-től járó 6%-os kamatja, egy járuléki erejű elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 408 forint 40 krra becsült szalmás gabona, gazdasági eszközök, szena, butorok épület és egy kézi cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Pozvában leendő eszközölésére **1895. évi november hó 12. napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűzték és ahoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára a 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kiívetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1895. október hó 13-án.

Nagy Sándor kir. bir. végrehajtó.

Scharpf Jenő

fogászati műterme Kőszegen.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy f. évi október hó 12-től november hó 25-ig **Zala-Egerszegen Ujváros-utca 12. sz. alatt a fogászati műszakban**

működöm. — Ajánlom magamat, úgy egyes fogak, mint egész fogsorok készítésére, rendetlenül fejlődött fogsorok kiigazítására, romlott és fájdalmas fogak megtöltésére (arany, amalgam és email plomba) és fogak tisztítására; mindent a legújabb s a fogak védelmét leginkább szemmel tartó tapasztalatok szerint végzek.

Ezek előrebocsátásával a t. közönség becses pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

Scharpf Jenő
fog-technikus.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 7085. sz. végzése által a **Zalavármegyei takarékpénztár** végrehajtató javára **Kesseldorfer Mária** zalaegerszegi lakos ellen 450 frt tőke, ennek 1895. március hó 12-étől járó 6% kamatja, úgy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 352 frtra becsült gabonából álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Z. Egerszegen leendő eszközlésére **1895. évi november 11-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1895. október hó 17-én.

Nagy Sándor
kir. bir. végrehajtó.

5036/tkv. 95.

Ujabb árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Tivadar Márton** mint **Czigány Márton** engedményese végrehajtatójának **Tivadar Mátyás** végrehajtást szenvedő elleni 28 frt 50 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az a. lendvai kir. járásbíró területén lévő s a. bisztricei 170. sz. sztkvben A + 1 sor 13 hrszám. a. foglalt s az adó alapján 141 frtra becsült ingatlanok **Tivadar Mátyás** végrehajtást szenvedő nevében álló fele részére; továbbá az ugyan ezen tjkvi A + 2 sor 28 hrsz. a. foglalt s az adó alapján 130 frtra, s az A + 3 sor 3/4 hrsz. alatt foglalt s az adó alapján 46 frtra becsült 1/2 részben végrehajtást szenvedő, másik fele részben pedig ennek neje **Graj Orsa** nevében álló egész ingatlanra 141 frt, 130 frt és 46 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi november hó 21-ik d. e. 10 órakor** Bisztrice községében a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árvezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt A. Lendva 1895. évi október hó 1-én

Horváth, kir. albiró.

Birtok eladás.

Nagy-Lengyelben Horváth Alajos birtoka, amely áll **280 hold szántóföldből, 30 1/2 hold rétből, 15 hold kertből, 2 1/2 hold szőlőből, 142 hold erdőből** vagyis összesen 470 holdból, holdját 1200 négyzetöllel számítva, továbbá **hét szobából álló lakóház,** a megfelelő gazdasági épületekkel együtt, utóajánlat folytán Zala-Egerszegen a telekkönyvi irodában 1895. évi nov. hó 12-én délelőtt 10 órakor nyilvános árverés útján el fog adni.

499./v. 895. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 6052. számú végzése által a **Zalavármegyei takarékpénztár** végrehajtató javára **Nemes Jozefa és Kesseldorfer Mária** z. egerszegi lakosok ellen 1120 frt tőke, ennek 1894. április hó 2-től járó 6%-os kamatja, úgy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1226 frtra becsült lovak, gazdasági eszközök, szalmás gabona, és butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Z. Egerszegen leendő eszközlésére **1895. évi november hó 11. napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1895. október hó 17-én.

Nagy Sándor
kir. bir. végrehajtó.

Új találmány,

mely egész Európát meghódítja.

Sokáig nyakfájásban szenvedtem, öt évi fűdő használat mit sem segített. Az ön kitűnő maláta kivonata meghozta egészségemet. Gold Regina, Budapest.

76. kitűntetés a maláta egészségi tápszer feltalálásáért Hoff Jánosnak Berlinben és Bécsben (Bräunerstrasse 8).

A maláta-egészségi tápszer ötven év óta hasznossága és gyógyerejénél fogva 27.000 helyen árusítatik (Bécsben 35 éve) és kitűnő hatásának bizonyult testi gyengeségnél, asthmánál, vészegény ség, mellfájás, köhögés, tüdő baj, gyomorbetegség, ideggyengeség, rheuma, tífus ellen.

Dánia királya Hoff Jánoshoz Berlinben, mint feltaláláshoz, a következő elismerő iratot intézte: "O felsege Dánia királya örömmel tapasztalta az Ön maláta kivonat egészségi sörének kitűnő hatását önmagánál, valamint családja több tagjánál.

O felsege György, Görögország királya, elismerése jeléül az udvari szállító címet adományozta.

A Walesi herceg királyi felsege a következő sürgönyt küldötte: "O kir. felsegének a kitűnő maláta kivonat-egészségi sörből újabb szállítmány küldessék."

A maláta kivonat kitűnő hatása a következőkben nyilvánul főképp:

- 1.) a kitűnő ízű maláta kivonat-egészségi sör kiváló hatású régi gyomor bajokban és lábbadozóknak,
- 2.) a maláta kivonat egészségi csokoládé vészegény ségben, gyöngeségnél, soványodásnál;
- 3.) maláta kivonat vérbonbonok köhögés ellen;
- 4.) koncentrált maláta kivonat tüdő baj, skrophula ellen;
- 5.) gyermektáplálék alakban gyermekeknek anyatej gyanánt;
- 6.) homeopátiái maláta szer idegbaj állapotban.

Hoff János

cs. és kir. udvari szállítója a szász, görög, román királynak stb. Bécs I. Bräunerstrasse 8. Raktárak a gyógyszerárakban és nagyobb fűszerkereskedésekben.

Prospektusok ingyen és bérmentve.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 6606. számú végzése által **Borda Mária** szent-balázi lakos végrehajtató javára **Olajos Borda József** és neje süjtöri lakosok ellen 200 frt tőke, ennek 1892. június hó 1-től járó 8% kamatja, úgy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 430 frtra becsült hámos ló szarvas marhák és egy lószekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Süjtörön leendő eszközlésére **1895. évi október hó 31-ik napjának délután 2 órája**, határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1895. október hó 6-án.

Nagy Sándor kir. bir. végrehajtó.

627./v. 1895. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 6582. számú végzése által **dr. Hajós Ignác** zalaegerszegi lakos végrehajtató javára **Juhász Lajos** zalaegerszegi lakos ellen 40 frt tőke, ennek 1894. augusztus hó 28-tól járó 6% kamatja, úgy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1251 frtra becsült butorok és gőz eséplő gépből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Zala-Egerszegen leendő eszközlésére **1895. évi november hó 4-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1895. október hó 14-én.

Nagy Sándor, kir. bir. végrehajtó.

SCHLICK

-féle vasöntőde- és gépgyár
részvénytársaság
BUDAPESTEN.

Gyár és irodák:
VI. ker., külső váci-ut 29-35.

Városi iroda és raktár:
Podmaniczky-utca 14.

Gőz- és járgány cséplő-készületek,
számos első díjjal kitűntetett SCHLICK-féle szabadalmazott 2 és 3 vasu ekék,
mélyítő és egytetemes acél-ekék.

eredeti SCHLICK és VIDATZ-féle
egyvasu ekék, talajmivelő eszközök,
valamint
Schlick-féle szab. „HALADÁS” sorbavető-gépek.

Takarmánykészítő gépek, daráló, őrlőmalmok és mindennemű
gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévekető és marokrakó arató-
gépek és fűkasáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.